ПОПЕЧИТЕЉСТВУ ФИНАНЦИЈЕ.

Поводом преставленија попечитељста финанције, које је оно Совјету под 6. Декембра пр. год. П.№ 2577. у смотрењу том учинило, да се начин до сада при наплаћенију ћумрука за уносне, износне и преносне еспапе постојећи у толико преиначи, да се наплата таксе ћумручке не као дојако одлаже, већ да се такова одма у време експедирања реченог еспапа наплаћује, ја сам у согласију с мјенијем Совјета од 13. ов. м. № 1129. решио, да и у напредак наплаћеније ћумручке таксе остане по досадањем обичају, но при том да се од оног трговца, који би се одјако при плаћању ћумрука неуредан показао, ћумручка такса одма при експедицији узима.

Решеније ово саопштавам попечитељству на надлежно његово употребленије.

В.№ 1401.
20. Октомбра 1844 год.
у Београду.

(Следује подпис).

ПОПЕЧИТЕЉСТВУ ФИНАНЦИЈЕ.

По уредби од 27. Октоб. 1839. $\frac{\text{№ 1842}}{\text{С 1916}}$ спада отвјественост за руковање правителствени новаца по окружијама, како на казначеја, тако и на окружног началника, а у одсуствију овог и на помоћника; примјечава се пак, да судови, кад би се какав недостатак у окружној каси показао, и казначеј тога ради под суд пао, осуђује само казначеја, како на плаћање недостатка, тако и на лишеније званија, а старијему чиновнику, кои по уредби други кључ од касе има, и без чијег се знања ништа у касу примити, нити што из ње издати може никакве кривице не преписују.

А будући је по оној уредби, како казначеј, тако и онај други чиновник, кои други кључ окружне касе држи, под једнаком отвјествености за сваки недостатак касе: то ја овим опомињем попечитељство да мотри, да се ова уредба тачно набљудава.

В.№ 889.
4. Јулиа 1845 год.
у Београду.

(Следује подпис).